

Sfântul Nicodim Aghioritul

Principalale porunci ale Evangheliei

Traducere din limba greacă

Preot Victor Manolache

**Editura Egumenița
2018**

Principalele porunci ale Evangheliei

1. Fiecare creștin este dator să-L iubească pe Dumnezeu.

Ești dator să-L iubești pe Domnul Dumnezeu Tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, și din tot cugetul tău. Aceasta este prima și cea mai mare poruncă (Matei 22,37).

Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele (Ioan 14,15).

Cel ce are poruncile Mele, și le păzește, acela este care Mă iubește; Iar cel ce Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu, și-L voi iubi și

Eu, și mă voi arăta lui (Ioan 14,21).

Cine nu mă iubește nu ține poruncile Mele (Ioan 14, 24).

Iubiți-L pe Hristos, chiar dacă nu L-ați văzut (I Petru 1, 8).

Oricine iubește pe Cel Care a născut, iubește și pe Cel Care S-a născut din El (I Ioan 5,1).

2. Fiecare creștin este dator să iubească pe fratele său.

A doua poruncă, asemenea celei dintâi este să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși (Matei 22,39).

Poruncă nouă dau vouă: să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul (Ioan 13,34).

Întru aceasta vă vor cunoaște toți, că sunteți

ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții (Ioan 13,35).

Nimănui cu nimic să nu fiți datori, decât cu iubirea unul față de altul; că cel care iubește pe aproapele, a împlinii legea.

Pentru că poruncile: să nu săvârșești adulter; să nu ucizi; să nu furi; să nu mărturisești strâmb; să nu poștești și orice alta porunca ar mai fi, se cuprind în acest cuvânt:

Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși (Romani 13,8-9).

lubiți-vă unul pe altul cu inimă curată (I Petru 1, 22). Iubiți-i pe frații voștri (I Petru 2,17).

lubiților, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, și noi datori suntem să ne iubim unul pe

altul (I Ioan 4,11). Cine nu iubește pe fratele său, rămâne în moarte (I Ioan 3,14).

În aceasta am cunoscut iubirea: că El și-a pus sufletul Său pentru noi, și noi datori suntem să ne punem sufletul pentru frați (I Ioan 3,16).

Fiii mei, să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul (I Ioan 3,18).

Cine iubește pe Dumnezeu, să iubească și pe fratele său (I Ioan 4, 21).

3. Creștinii sunt datori să nu se certe, nici să țină minte răul și să nutrească ură împotriva fraților lor; și chiar dacă s-au supărat între ei, sunt datori să se împace.

Oricine se mânie pe fratele său, vrednic va fi de osândă; și cine va zice fratelui său: netrebnicule, vrednic va fi de judecata sine-

driului; iar cine va zice: nebunule, vrednic va fi de gheena focului **(Matei 5,22)**.

Deci, dacă îți vei aduce darul tău la altar, și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi întâi și împacă-te cu fratele tău, și apoi, venind, adu darul tău
(Matei 5, 23-24).

Impacă-te cu pârâșul tău degrabă, până ești cu el pe cale, ca nu cumva pârâșul să te dea judecătorului, și judecătorul slujitorului, și să fii aruncat în temniță **(Matei 5,25)**.

Iar dacă se pare cuiva că aici poate să ne găsească pricină, un astfel de obicei noi nu avem nici Bisericile lui Dumnezeu **(I Corinteni 11,16)**.

Un slujitor al Domnului, nu trebuie să se certe, ci să fie blând față de toți, destoinic de învățătură, îngăduitor (II Timotei 2,24).

Soarele să nu apună peste mânia voastră (Efeseni 4,26).

Iar cel ce urăște pe fratele' său este în întuneric și umblă în întuneric, și nu știe încotro se duce, pentru că întunericul a orbit ochii lui (I Ioan 2,11).

Oricine urăște pe fratele său este ucigaș de oameni și știți că orice ucigaș de oameni nu are viață veșnică, dăinuitoare în el (I Ioan 3,15).

4. Creștinii sunt datori să nu privească cu interes și poftă.

Eu însă vă spun vouă: Că oricine se uită la femeie, poftind-o, a și săvârșit adulter în inima lui (Matei 5, 28).

Pentru că tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor, și trufia vieții, nu sunt de la Tatăl, ci sunt din lume. Și lumea trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac (I Ioan 2,16-17).

5. Creștinii sunt dator să nu jure, nici adevărat, nici strâmb.

Eu însă vă spun vouă: să nu jurați nici-decum, nici pe cer, fiindcă este tronul lui Dumnezeu, nici pe pământ, fiindcă este așternut al picioarelor Lui, nici pe Ierusalim fiindcă este cetatea marelui împărat. Nici pe capul tău să nu te juri, fiindcă nu poți să faci un fir de păr alb sau negru.

Ci cuvântul vostru să fie: ceea ce este da, da; șt ceea ce este nu, nu; iar ce-i mai mult decât acestea, de la cel rău este (Matei 5,34-37). Iar înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți sub judecată (sau să nu cădeți în ipocrizie, și vorbire mincinoasă) (Iacov 5,12).

6. Creștinii sunt datori să nu fie răzbunători, nici să răspundă răului cu rău.

Eu însă vă spun vouă: Nu vă împotriviți celui rău, iar cui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt (Matei 5, 39). Iar de te va sili cineva să mergi o milă, mergi cu el două (Matei 5,41).

Nu răsplătiți nimănui răul cu rău. Purtați grijă de cele bune înaintea tuturor oamenilor (Romani 12,17).

Nu vă răzbunați singuri, ci lăsați loc maniei (lui Dumnezeu), căci scris este: A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti, zice Domnul (Romani 12,19).

Deci, dacă vrăjmașul tău este flămând, dă-i de mâncare; dacă îi este sete, dă-i să bea, căci, făcând acestea, vei grămădi cărbuni de foc pe capul lui (Romani 12, 20). Nu răsplătiți răul cu rău sau ocară cu ocară, ci, dimpotrivă, binecuvântați, căci spre aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea (I Petru 3, 9). Iubitule, nu urma răul, ci binele. Cel ce face bine din Dumnezeu este; cel ce face rău n-a văzut pe Dumnezeu (III Ioan 1,11).

7. Creștinii sunt datori să nu meargă deloc la tribunale pentru rezolvarea neînțelegerilor. Dacă apare însă vreo nevoie, să prefere să pună judecător pentru neînțelegerea lor un om al Bisericii, decât să alerge la tribunalele lumești.

Celui ce voiește să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa (Matei 5,40).

Negreșit, și aceasta este o scădere pentru voi, ca aveți judecați unii cu alții. Pentru ce nu suferiți mai bine strâmbătatea?

Pentru ce nu răbdați mai bine paguba? Ci voi înșivă faceți strâmbătate și aduceți pagubă, și aceasta, fraților, nu știți oare, că nedreptii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu?

Nu vă amăgiți: nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici malahie-nii, nici sodomiții! (I Corinteni 6,7-9).

Îndrăznește, oare, cineva dintre voi, având vreo păcă împotriva altuia, să se judece înaintea celor nedreți și nu înaintea celor sfinți? (I Corinteni 6,1).

8. Creștinii sunt datori să nu osândească.

Nu judecați ca să nu fiți judecați. Căci ai judecata cu care judecați, veți fi judecați, și cu măsura cu care măsurați, vi se va măsura. De ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, și bârna din ochiul tău nu o iei în seamă (Matei 7, 1-3).

Pentru aceea, oricine ai fi o, omule, care judea, ești fără cuvânt de răspuns, căa, în ceea ce judea pe altul, pe tine însuți te osândești, căci

aceleași lucruri faci și tu care judea (Romani 2,1).

De aceea, nu judecați ceva înainte de vreme, până ce nu va veni Domnul, Care va lumina cele ascunse ale întunericului, și va vădi sfaturile inimilor. Și a tu na fiecare va avea de la Dumnezeu laudă (I Corinteni 4, 5).

Nu vă grațiți de rău unul pe altul, fraților. Cel ce grăiește de rău pe fratele, ori judeca pe fratele său, grăiește de rău legea și judecă legea, iar dacă judeci legea, nu ești împlinitor al legii, ci judecător. Unul este Dătătorul legii și Judecătorul: Cel ce poate să mântuiască și să piardă. Iar tu cine ești, care judeci pe aproapele? (Iacov 4,11-12).

9. Dacă creștinii nu iartă greșalele fraților lor, nici Dumnezeu nu va ierta greșalele lor.

Că de vei ierta oamenilor greșalele lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru cel Cereșc; iar de nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl iisustru nu vă va ierta greșalele voastre (Matei 6,14-15).

Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri (Matei 6,12).

Atunci, chemându-l stăpânul său îi zise: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat. Nu se cădea, oare, ca și tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum și eu am avut milă de tine? Și mâniindu-se stăpânul lui, l-a dat pe

mâna chinuitorilor, până ce-iva plăti toată datoria (Matei 18, 32-35).

Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșalele voastre (Marcu 11, 25).

Luați aminte la voi înșivă. De-ți va greși fratele tău, dojenește-l, și dacă se va pocăi, iartă-l. Și chiar dacă îți va greși de șapte ori într-o zi, și de șapte ori se va întoarce către tine, zicând: Mă căiesc, iartă-l (Luca 17, 3-4).

10. Creștinii sunt datori să facă milostenii, să se roage și să postească, dar nu ca fățarnicii, ca să fie slăviți și lăudați de oameni, ci pentru Dumnezeu.

Luați aminte ca faptele dreptății voastre să nu le faceți înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de

ei; altfel nu veți avea plată dela Tatăl vostru Cel din ceruri.

Deci, când faci milostenie, nu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni; adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor.

Tu însă, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta (Matei 6,1-3). Iar când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii cărora le place, prin sinagogi și prin colțurile ulițelor, stand în picioare, să se roage, ca să arate oamenilor; adevărat grăiesc vouă, și-au luat plata lor.

Tu însă, când te rogi, intră la cămara ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție (Matei 6, 5-6).

Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că ei își smolesc fețele, ca să arate oamenilor că postesc.

Adevărat grăiesc vouă, și-au luat plata lor. Tu însă când postești, unge capul tău și fața ta o spală. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, d Tatălui tău care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție (Matei 6,16-18).

11. Creștinii sunt datori să se îngrijească pentru dobândirea bunurilor cerești, nu a celor pământești iar cei bogați sunt datori să plângă și să se tânguiască pentru bogățiile lor, decât să-și pună nădejdea în acestea.

Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură. Ci adunați-vă comori în cer, unde nici

molie, nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă, și nu le fură. Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta (Matei 6,19-21).

Dar vai vouă bogaților, că vă luați pe pământ mângâierea voastră (Luca 6, 24).

Iar Iisus a zis ucenicilor săi: Adevărat vă zic vouă, că un bogat cu greu va intra în împărăția cerurilor (Matei 19, 23).

Vinde-ți averile voastre și dați milostenie, faceți pungi care nu învechesc, comoară neîmputținată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strică (Luca 12,33).

Așadar oricine dintre voi care nu se leapădă de tot ce are, nu poate să fie ucenicul Meu (Luca 14,33).

Celor bogați în veacul de acum poruncește-le să nu se semețească, nici să-și pună nădejdea

în bogăția cea nestatornică, ci în Dumnezeuul Cel viu. Care ne dă belșug toate, spre îndulcirea noastră (I Timo- tei 6,17).

Veniți acum, voi bogaților, plângeți și vă tânguiți de năcazurile care vor să vină asupra voastră. Bogăția voastră a putrezit și hainele voastre le-au mâncat moliile. Aurul vostru și argintul au ruginit, și rugina lor va fi mărturie asupra voastră și că focul va mistui trupurile voastre; ați strâns comori în vremea din urmă (Iacov 5,1-3).

Dar iată, plata lucrătorilor care au secerat țarinile voastre, pe care voi ați oprit-o, strigă: și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului Savaot (Iacov 5, 4).

12. Creștinii sunt dator să nu se îngrijească de bunurile pământești, nici să

iubească lumea și lucrurile din lume, ci să caute bunurile cerești și veșnice.

Deci, nu duceți grijă, spunând: ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cucene vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc neamurile; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele (Matei 6,31-32) .

Căutați mai întâi împărăția Lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate acestea se vor adăuga vouă (Matei 6, 33).

Și aceasta v-o spun fraților: că vremea s-a scurtat de acum, așa încât și cei ce au femei, să fie ca și cum n-ar avea. Și cei ce plâng, să fie ca și cum n-ar plânge, și cei ce se bucură, ca și cum nu s-ar bucura; și cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar fi folosi deplin de ea.

Căci chipul acestei lumi trece (I Corinteni 7, 29-31),

Neprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd, fiindcă cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt veșnice (II Corinteni 4,18).

Cât pentru noi, cetatea noastră este în ceruri, de unde și așteptăm Mântuitor pe Domnul Iisus Hristos (Filipeni 3,20).

Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea cea să fie (Evrei 13,14).

Preadesfrânaților! Nu știți, oare, că prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu? Cine deci va voi să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș lui Dumnezeu (Iacov 4, 4).

*Nu iubiți lumea, nădăd că cele ce sunt în lume
Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu
este întru el (I Ioan 2,15).*

**13. Creștinii sunt datori să nu fie trufași,
ci să fie smeriți și să iubească cu smerenie.**

*Și, răspunzând, Petru a zis lui Iisus:
Doamne, bine este să fim noi aici; dacă vrei,
voi face aici trei colibe: Ție una, și lui Moise
una, și lui Ilie una (Matei 17, 4).*

*Cine se va înălța pe sine se va smeri, și cine
se va smeri pe sine, se va înălța (Matei 23,12).
Dar Petru bătea mereu în poartă.*

*Și deschizându-i, l-au văzut și au rămas
uimiți (Romani 12,16).*

*Nu faceți nimic din duh de ceartă, nici din
slavă deșartă, ci cu smerenie unul pe altul să-l*

socotească mai de cinste decât el însuși
(Filipeni 2, 3).

Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va
înălța (Iacov 4, 10). Tot așa și voi, fiilor
duhovnicești, supuneți-vă preoților; și toți, unii
față de alții, îmbrăcați-vă întru smerenie,
pentru că Dumnezeu celor mândri le sta
împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

Deci, smeriți-vă sub mâna cea tare a lui
Dumnezeu, ca El să vă înalțe la timpul cuvenit
(I Petru 5, 5-6),

14. Creștinii sunt datori să înfrunte cu
răbdare toate strâmtorările care vin
asupra lor.

Dar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se
va mântui (Matei 24, 13).
Prin răbdarea voastră, veți dobândi sufletele

voastre (Luca 21,19). La sânguință, nu pregetați; cu duhul fiți fierbinți; Domnului slujiți (Romani 12,11).

Dacă rămânem întru El, vom și împărați împreună cu El; de-L vom tăgădui, și El ne va tăgădui pe noi (II Timotei 2,12).

Dar tu, o, omule al lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmează dreptatea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea (I Timotei 6,11).

Răbdați spre înțeleptire, Dumnezeu se poartă cu voi ca față de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepsește? (Evrei 12, 7). Căci dacă aveți nevoie de răbdare ca, făcând voia lui Dumnezeu, să dobândiți făgăduința (Evrei 10, 36).

De aceea și noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară, și să alergăm cu stăruință în lupta care ne sta înaintea (Evrei 12,1).

Fericit este bărbatul care rabdă ispita, căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții, pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce îl iubesc pe El (Iacov 1,12).

Iar răbdarea să-și aibă lucrul ei desăvârșit, ca să fiți desăvârșiți și întregi, nelipsiți fiind de nimic (Iacov 1, 4). La cunoștință: înfrânarea; la înfrânare: răbdarea; la răbdare: evlavie (II Petru 1,6).

Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Hsus (Apocalipsa 14,12).

15. Creștinii sunt datori să nu se dedea grijilor și desfătărilor pământești, nici să viețuiască în nepăsare și trândăvie spirituală, ci să se afle mereu în stare de veghe și pregătire duhovnicească, așteptând ceasul morții și al judecății lui Dumnezeu.

Privegheați deci, că nu știți în care zi vine Domnul vostru. Acea cunoașteți, că de-ar ști stăpânul casei la ce strajă de noapte vine furtul, ar priveghea și n-ar lăsa să i se spargă casa.

De aceea și voi fiți gata, ca în ceasul în care nu gândiți, Fiul Omului va veni (Matei 24, 42-44). Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită. Căci duhul este osârduitor, dar trupul neputincios (Marcu 14,38).

Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile voastre aprinse. Și voi fiți asemenea oamenilor care așteaptă pe stăpânul lor când se va întoarce de la nuntă, ca, venind și bătând, îndată să-i deschidă.

*Fericite sunt slugile acelea pe care venind, stăpânul le va afla veghind. Adevărat vă spun vouă că se va încinge și le va pune la masă și, apropiindu-se, le va sluji **(Luca 12, 35-37)**.*

Luați seama la voi înșivă, să nu se îngreueze inimile voastre de mâncare și de băutură și de grijile vieții, și ziua aceea să vină peste voi fără de veste. Ca o cursă, căci va veni peste toți cei ce locuiesc pe fața întregului pământ.

Privegheați dar, în toată vremea, rugându-vă, ca să vă întăriți să scăpați de toate acestea

care au să vină și să stați înaintea Fiului Omului (Luca 21,34-36).

Și aceasta, fiindcă știți în ce timp ne găsim, căci este chiar ceasul să vă treziți din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi, decât atunci când am crezut.

Noaptea e pe sfârșite, ziua este aproape. Să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii (Romani 13,11-12).

Căci tot ceea ce este descoperit pe lumină, lumină este. Pentru aceea zice: Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos (Efeseni 5,14).

De aceea să nu dormim ca și ceilalți, ci să priveghem și să fim treji. Fiindcă cei ce dorm,

*noaptea dorm, și cei ce se îmbată, noaptea se
îmbată.*

*Dar noi, fiind ai zilei, să fim treji, îmbrăcându-
ne în platoșa credinței și a dragostei și punând
coiful nădejzii de mântuire (I Tesaloniceni 5, 6-
8).*

*Duhul să nu-l stingeți (I Tesaloniceni 5,19).
La sânguință, nu pregetați; cu duhul fiți
fierbinți; Domnului slujiți (Romani 12,11).*

*V-ați desfătat pe pământ și v-ați dezmiardat;
Hrănit-ați inimile voastre în ziua înjunghierii
(Iacov 5, 5).*

*Fiți treji, privegheați. Potrivnicul vostru,
diavolul, umblă, răcnind ca un leu, căutând pe
cine să înghită (I Petru 5, 8).*

Priveghează și întărește ceea ce a mai rămas și era să moară. Căci n-am găsit faptele tale depline înaintea Dumnezeului Meu.

Drept aceea, adu-ți aminte cum ai primit și ai auzit, și păstrează și te pocăiește. Iar de nu vei priveghea, voi veni ca un fur și nu vei ști în care ceas voi veni asupra ța (Apocalipsa 3, 2-3).

16. Creștinii sunt datori să se pocăiască în timpul vieții din adâncul sufletului.

În zilele acelea, a venit Ioan Botezătorul și propovăduia în pustia Iudeii, spunând:

Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor (Matei 3, 1-2).

De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor (Matei 4, 17).

Zic vouă: dacă nu vă veți pocăi, toți veți pieri la fel (Luca 13,3). Deci, pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre (Fapte 3,19).

Drept aceea, adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăiește, și fă faptele de mai înainte; iar de nu, vin la tine curând și voi mișca sfeșnicul tău din locul lui, dacă nu te vei pocăi (Apocalipsa 2, 5).

17. Creștinii, dacă nu-i depășesc în fapte bune pe dreptii Vechiului Testament, nu vor intra în împărăția cerurilor.

Căci zic vouă că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor (Matei 5, 20).

Iar sluga aceea care a știut voia stăpânului și nu s-a pregătit, nici n-a făcut după voia lui, va fi bătută mult. Și cea care n-a știut, dar a făcut lucruri vrednice de bătaie, va fi bătută puțin.

Și oricui i s-a dat mult, mult i se va cere (Luca 12, 47-48).

Câți, deci, fără lege, au păcătuit, fără lege vor și pieri; iar câți au păcătuit în lege, prin lege vor fi judecați (Romani 2, 12).

V-am scris vouă, nu pentru că nu știți adevărul, ci pentru ca în știți și știți că nici o minciună nu vine din adevăr (II Petru 2, 21).

Distribuție

S.C. Egumenița S.R.L. 80072.0 Galați